

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β'. ΤΟΥ 8 ΑΡΙΘ. ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

ΕΝΔΕΙΞΙΣ

Ἐπιφυλαττόμενοι διὰ τοῦ τακτικοῦ ἡμῶν φύλλου νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ καθέκαστα τῆς ἀφίξεως τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς εἰς τὴν πρωτεύουσαν εἰσόδου αὐτοῦ, —σπεύδομεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν προκήρυξιν, ἣν ὁ Βασιλεὺς ἐξέδωκε τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς του, 18)30 Ὀκτωβρίου 1863— Ἀλληλογραφία τις ἐκ Παρισίων, καταχωρισθεῖσα ἐν τῇ Παλιγγενεσίᾳ Ἀθηνῶν, λέγει ὅτι τὸ σχέδιον τῆς προκηρύξεως ταύτης ἀνεγνώσθη καὶ εἰς τὸν λόρδον Παλμερστὼνα καὶ εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ναπολέοντα καὶ ἔτυχε τῆς ἐγκρίσεως ἀμφοτέρων, ἐκτὸς μικρῶν τινῶν παραλλαγῶν.

ΕΛΛΗΝΕΣ,

Ἀναβαίνων τὸν θρόνον, ἐφ' ὃν μὲ ἐκάλεσεν ἡ ψῆφος ὑμῶν, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην, ὅπως ἀπευθύνω ὑμῖν λόγους τινάς.

Οὔτε δεξιότηता οὔτε νοῦν δεδοκιμασμένον φέρω εἰς ὑμᾶς προσόντα τοιαῦτα οὐδὲ νὰ προσδοκᾶτε ἐδύνασθε ἀπὸ τῆς ἡλικίας μου. Ἀλλ' ὅμως φέρω ὑμῖν πεποιθήσιν καὶ ἀφοσίωσιν εὐκρινῇ, μετὰ βαθείας πίστεως εἰς τὴν ἐν τῇ μέλλοντι ταυτότητι τῆς τύχης ἐμοῦ τε καὶ ὑμῶν. Ἰπὸςχομαι ὑμῖν νὰ ἀφιερῶσω τὴν ζωὴν μου σύμψασαν ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας ὑμῶν.

Οὐ μόνον θέλω σεβασθῇ καὶ τηρήσῃ εὐσυνειδότης τοὺς Νόμους ὑμῶν, καὶ πρὸ πάντων τὸ Σύνταγμα, τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τοῦ νέου ἑλληνικοῦ πολιτεύματος, ἀλλὰ θέλω σεβασθῇ καὶ θέλω ἀσκηθῇ ὅπως ἀγαπῶ τοὺς θεσμούς ὑμῶν, τὰ ἥθη σας, τὴν γλῶσσαν ὑμῶν, πᾶν ὃ, τι ὑμεῖς αὐτοὶ λατρεύετε, ὡς ἤδη ἀγαπῶ ὑμᾶς αὐτούς.

Παρακαλέσω δὲ τοὺς ἀρίστους καὶ δεξιωτάτους τῶν παρ' ὑμῖν ἀνδρῶν, ἵνα συνταχθῶσι περὶ ἐμὲ, χωρὶς νὰ ἐμβλέψωσιν εἰς προγενεστέρους πολιτικὰς διαφοράς· τῇ νοήμονι δὲ καὶ πεφωτισμένῃ συναγωγῇ αὐτῶν θέλω προσπαθῆσαι, ὅπως ἀναπτύξω τὰ παντοειδῆ ἀγαθὰ σπέρματα καὶ τοὺς ὕλικους πόρους, οὓς περιέχει ἡ ὠραία Πατρίς ὑμῶν, Πατρίς καὶ ἐμοῦ γενομένη ἐφεξῆς.

Σκοπὸς τῆς φιλοδοξίας μου ἔσται οὗτος, νὰ καταστήσω τὴν Ἑλλάδα, ἐφ' ὅσον ἀπ' ἐμοῦ ἐξήρτηται, πρότυπον βασιλείου ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Ὁ Παντοδύναμος, ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ἀναδεικνύμενος, χειραγωγῆσαι με ἐν ταῖς προσπάθειαίς μου· εἴθε δὲ μηδέποτε ἐπιτρέψῃ, ὅπως λησμονήσω τὰς πανδήμους ὑποσχέσεις, ἃς σήμερον ἔδωκα ὑμῖν.

Ἐπὶ τούτοις, ἱκετεύω τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἵνα σκέπῃ ὁμᾶς ὑπὸ τὴν ἀγίαν καὶ σωτήριον σκέπην Αὐτοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ τοῦ σωτηρίου ἔτους 1863.

Ἐρανιζόμεθα ἐκ τῆς Κλειοῦς τὸ ἐξῆς:

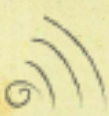
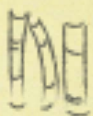
«Ἐκ Λονδίνου ἀναγγέλλεται ἡμῖν, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εἶναι πραγματικῶς ἀδιάφορος ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν Κερκυραϊκῶν φρουρίων. —Κατὰ τὴν αὐτόθι διατριβὴν τῶν ὁ.τε Βασιλέως ΓΕΩΡΓΙΟΣ καὶ ὁ κόμης Σπώννεκ ἐπέστησαν σπουδαίως τὴν προσοχὴν τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ εἰς τὰς ἠθικὰς συνεπείας, ὅσας θὰ συνεπήγετο ἡ ἐνδεχομένη καθαίρεσις τῶν φρουρίων. —Ἐμίλησαν δὲ τοσοῦτον θερμῶς ὑπὲρ τῆς μὴ κατεδαφίσεως αὐτῶν, ὥστε ὁ Λόρδος Ῥώσσελ ἠναγκάσθη νὰ ὑποσχεθῇ ὅτι θὰ πράξῃ τὸ κατὰ δύναμιν ὅπως μὴ συμβῇ τι δυσάρεστον. Ὁ ἡμέτερος ἀνταποκριτὴς προσθέτει ὅτι καταβάλλονται μὲν ἔντονοι ἐνέργειαι παρὰ τισι Δυνάμειν ἵνα ἀποφανθῶσι κατὰ τῆς ἀνεπάφου παραδόσεως τῶν φρουρίων, ἀλλ' ὅτι ἡ Ἀγγλία προσπαθεῖ νὰ συμβιβάσῃ τὰς διεστώσας γνώμας καὶ ἴσως μετ' οὐ πολὺ ἀκούσωμεν αἴφνης εὐχάριστόν τινα ἀπόφασιν.»

Ἐν Κερκύρᾳ, τῇ 22 Ὀκτωβρίου 3 Νοεμβρίου 1863

Ὁ Ὑπεύθυνος Συντάκτης Γεράσιμος Μωραΐτης.

Τυπογραφεῖον Η ΙΟΝΙΑ

Σπυρίδωνος καὶ Ἀρσερίου ἀδελφῶν Κῶων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΚΗΣ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ 55.Φ10031